

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 grudnia 2022 r.

DIH-3.707.140.2022.AB

DECYZJA DIH - III/140/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 z późn. zm.) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji SPO nr 72/2022 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 września 2022 r. (sygn.: ZK.8361.91.2022), na mocy której na przedsiębiorcę Sebastiana Cieślińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: SKLEP SPOŻYWCZO-PRZEMYSŁOWY "SEBO" Sebastian Cieśliński w Koszalinie nałożono karę pieniężną w wysokości 3 340 zł (słownie: trzy tysiące trzysta czterdzieści złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 1 i 5 kwietnia 2022 r. inspektorzy reprezentujący Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Zachodniopomorskim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie (...) (zwanej dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 1 marca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. przestrzeganie przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 3 marca 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie

uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w placówce detalicznej m.in. w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen zgodnie z wymaganiami ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju, sprawdzili 172 partie produktów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, stwierdzając nieprawidłowości polegające na:

- braku podania ceny przy 23 partiach skontrolowanych wyrobów,
- braku podania ceny jednostkowej przy 141 partiach skontrolowanych wyrobów, na 141 poddanych ocenie, których dotyczył wymóg uwidoczniania cen jednostkowych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 5 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli: ZK.8361.91.2022).

W wystąpieniu z 21 kwietnia 2022 r. Zachodniopomorski WIIH, wskazując na stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości, wniósł o ich usunięcie oraz poinformowanie organu o podjętych przez przedsiębiorcę działaniach.

W odpowiedzi na powyższe przedsiębiorca pismem z 28 kwietnia 2022 r. poinformował, że uchybienia stwierdzone w toku kontroli, tj. brak cen jednostkowych zostały w całości usunięte.

W dniu 22 lipca 2022 r. Zachodniopomorski WIIH, na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w związku z naruszeniem obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Jednocześnie poinformowano, że zgodnie z art. 10 Kpa stronie przysługuje prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, oraz zgłoszonych żądań.

Ponadto organ pierwszej instancji pismem z 22 lipca 2022 r. zażądał od przedsiębiorcy przedłożenia dokumentacji stwierdzającej wielkość obrotów i przychodu osiągnięte za ostatni rok rozliczeniowy w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

E-mailem z 28 sierpnia 2022 r. przedsiębiorca przesłał dokumentację, wskazującą osiągnięty dochód przedsiębiorcy w roku 2021.

W dniu 15 września 2022 r. Zachodniopomorski WIIH wydał na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach decyzję SPO nr 72/2022 (sygnatura ZK.8361.91.2022), na mocy której nałożył na (...), karę pieniężną w wysokości 3 340 zł (słownie: trzy tysiące trzysta czterdzieści złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług. Decyzja została doręczona stronie w dniu 16 września 2022 r.

W dniu 14 października 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Zachodniopomorskiego WIIH, odwołanie z 21 września 2022 r. od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu przedsiębiorca wnosi o zmniejszenie kary pieniężnej, wskazując na bardzo ciężką sytuację gospodarczą, wysokie koszty prowadzenia działalności gospodarczej, oraz w związku z niezwłocznym usunięciem stwierdzonych nieprawidłowości.

Ponadto razem z odwołaniem wpłynęło pismo z 6 października 2022 r., w którym przedsiębiorca wskazał, że powyższe pismo z 21 września 2022 r. stanowi odwołanie od decyzji SPO nr 72/2022, jak również, że strona nie zgadza się z wysokością nałożonej kary i wnosi o ponowne rozpatrzenie.

Pismem z dnia 2 listopada 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolicie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez (...), od decyzji SPO nr 72/2022 Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 września 2022 r. (sygn.: ZK.8361.91.2022), na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 3 340 zł (słownie: trzy tysiące trzysta czterdzieści złotych), z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. niewidocznieniu:

- ceny przy 23 partiach skontrolowanych wyrobów,
- ceny jednostkowej przy 141 partiach skontrolowanych wyrobów, na 141 poddanych ocenie, a których dotyczył wymóg uwidoczniania cen jednostkowych.

Należy tu również wskazać, że 13 z powyższych wyrobów nie posiadało zarówno ceny jak i ceny jednostkowej.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 5 kwietnia 2022 r. (nr akt kontroli ZK.8361.91.2022), nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny zgromadzony i zawarty w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były w sposób prawidłowy oznakowane ceną oraz ceną jednostkową. Badaniem objęto 172 partie produktów znajdujących się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy, kwestionując z uwagi na niewidocznienie ceny przy 23 partiach skontrolowanych wyrobów a ceny jednostkowej przy 141 partiach skontrolowanych wyrobów, na 141 poddanych ocenie, a których dotyczył wymóg uwidoczniania cen jednostkowych. Prezes UOKiK podkreśla również, że obowiązki nałożone ww. przepisami dotyczą wszystkich placówek, w których prowadzona jest sprzedaż detaliczna wyrobów i nie ma przy tym znaczenia czy jest to sklep samoobsługowy, mały czy duży. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości pozwalają na stwierdzenie, że (...), nie wykonał ciężących na nim obowiązków wynikających z wyżej przytoczonych przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli zakwestionowano 100 proc. poddanych ocenie wyrobów, dla których istniał obowiązek uwidaczniania cen jednostkowych, tj. 141 partii skontrolowanych produktów oraz 23 partie z uwagi na brak cen (ponad 13 proc. skontrolowanych wyrobów). W przypadku 13 z powyższych wyrobów nie było zarówno informacji o cenie, jak i cenie jednostkowej. Biorąc pod uwagę powyższe wyniki kontroli, nie można uznać, iż waga naruszenia była znikoma, przez co w znacznym stopniu zostały zagrożone interesy konsumentów. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie i cenie jednostkowej produktu, umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Przy tak dużej skali nieprawidłowości, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą, a tym samym zarzut naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie znajduje uzasadnienia.

Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet, uznając za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, na co wskazuje strona w odwołaniu, to należy wskazać, że te przesłanki muszą jednak być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza również, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Odnosząc się do argumentów strony zawartych w odwołaniu Prezes UOKiK wskazuje, że kryteria wymiaru kary zostały wprost wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, a mianowicie zgodnie z powyższym przepisem przy wymierzaniu kary bierze się pod uwagę stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość obrotów i przychodu. Okoliczności, na które powołuje się strona, tj. ciężka sytuacja gospodarcza, wysokie koszty prowadzenia działalności gospodarczej nie mogą być brane pod uwagę, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, ponieważ nie zostały wprost uwzględnione w ustawie, jako przesłanki wymiaru kary. Analizując przedmiotową decyzję organ drugiej instancji, nie ma wątpliwości, że Zachodniopomorski WIIH uwzględnił wszystkie przesłanki wymiaru kary, wskazując m.in., że cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających na wybór konsumentów. Cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej

z takimi wartościami innych towarów — podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Nie uwidaczniając cen strona pozbawiła konsumentów możliwości realizacji prawa do informacji o cenach towarów, co pozbawia ich możliwości rozważenia przedstawionej oferty i podjęcia świadomej decyzji dotyczącej zawarcia określonej umowy z określonym kontrahentem, a przez to ogranicza swobodę zawierania umów. Brak natomiast uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych lecz o innej masie czy objętości, w tym będących w ofercie innych przedsiębiorców, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę również fakt, że przedsiębiorca na rynku działa już od 2006 roku, a więc odpowiednio długo, żeby zapoznać się z obowiązującymi przepisami w zakresie uwidaczniania informacji o cenie, a które obowiązują co najmniej od 2001 r.

Należy również tutaj wskazać, że przedsiębiorca prawie miesiąc przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał Zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 1 marca 2022 r., które zawierało zakres przedmiotowy kontroli, która miała być u niego rozpoczęta, jednak pomimo posiadania tej wiedzy, nie podjął działań, dzięki którym organ kontroli nie stwierdziłby nieprawidłowości w zakresie uwidaczniania cen, a tym samym kontrolowany uniknąłby kary, jaka została na niego nałożona skarżoną decyzją.

Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 3 340 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenie 23 partii skontrolowanych wyrobów, oraz cenie jednostkowej przy 141 partiach skontrolowanych wyrobów, tj.: 100 proc. sprawdzonych wyrobów, których dotyczył wymóg uwidoczniania cen jednostkowych. Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach

pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. i umożliwi kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie.

Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinującą-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami o ich cenach i cenach jednostkowych.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego i analizie całokształtu materiału dowodowego, mając na uwadze stan faktyczny oraz obowiązujące przepisy, organ drugiej instancji stwierdza, że argumenty strony zawarte w odwołaniu nie znajdują uzasadnienia i tym samym Prezes UOKiK nie widzi postaw do zmiany zaskarżonej decyzji i zmniejszenia wysokości nałożonej kary administracyjnej, o co strona wnosi w odwołaniu.

Niezależnie od powyższego organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Zachodniopomorskiego WIIH wymiarze.

Jednocześnie w odwołaniu do powyższego Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, który wydał decyzję na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)